

[Villemoes.]

større Ansvar og altsaa aflaste den højtærede Handelsminister for en betydelig Del af Ansvaret.

Den højtærede Handelsminister mente, at vort Forslag var antiparlamentarisk. Jeg synes nu, at det antiparlamentariske ligger i, at man overdrager hele Diktaturstillingen til Handelsministeren. Det er det, jeg kalder antiparlamentarisk, men ogsaa paa det Omraade ser Øjnene altsaa forskelligt.

Den højtærede Handelsminister sagde, at jeg havde erkendt, at der ikke var Afvikling i vort Forslag. Jeg omtalte Flertalspartierne Lovforslag, der betegner en Fortsættelse af den Lovgivning, vi har. Vort Forslag indebærer Mulighed for at komme bort derfra i det Øjeblik, Verden kommer i Lave igen, ogsaa førend Aaret er gaaet. Dersom Verden kommer i Lave, før Aaret er gaaet, vil vort Forslag bringe alt paa Frilisten.

Maa jeg benytte Lejligheden til at takke for den Tilslutning, den højtærede Minister gav det samlede Udvalg til vor Definition af Importørbegrebet. Hele Udvalget finder, at der tiltrænges en Revision af den nugældende Ordning paa dette Omraade, og jeg takker den højtærede Minister, fordi han har givet Tilsagn om atter at undergive dette Spørgsmaal en nøjere Prøvelse. Nu lever jeg i hvert Fald i Haabet herom.

En af de ærede Talere, jeg tror, det var det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds (Ludvig Christensen), spurgte om Landbrugets og Venstres Stilling til denne Sag. Jeg spørger det ærede Medlem: Landbruget, er det Venstre? Jeg mente, at alle Partier havde Tilhængere inden for Landbruget, men det er jo glædeligt, i alt Fald for mig, hvis de fleste Landbrugere tilhører Venstre. Jeg mente nu ikke, at Landbruget og Venstre var det samme; jeg har nok lagt Mærke til, at det ærede Medlem og den højtærede Handelsminister gentagende har brugt Udtrykket: Landbrugsraadets Præsident, men saa vidt mig bekendt var det det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Hauch), der stod paa Talerstolen her forleden Dag, og det ærede 2det Medlem for 6te Kreds er i denne Sal det ærede 2det Medlem for 6te Kreds; det er hans Navn, der staar i den Mindretalsbetænkning, som er afgivet.

Jeg skal ikke gøre Debatten længere, men vil endnu kun sige, at vort Forslag selvsagt kan bruges, og at det i mange, mange Retninger vilde forenkle Sagen.

Formanden: Det ærede 5te Medlem for 2den Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Johs. Clausen: Det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds (Ludvig Christensen) var inde paa en Omtale af Valutakontorets og Lovgivningsmagtens hele Virksomhed over for Landbrugserhvervet og spurgte, om der ikke var taget ligeligt Hensyn til Landbruget og andre Erhverv, og om Landbruget paa nogen Maade kunde beklage sig over Valutakontorets Virksomhed. Det Spørgsmaal vil jeg gerne besvare ganske kort med et: Ja! Det er ikke rettet direkte mod Valutakontorets Virksomhed, men mod den Lovgivning, som binder Valutakontoret til den Virksomhed, det udøver i Øjeblikket. Derover føler Landbruget sig brøstholden. Jeg vil gerne besvare dette Spørgsmaal med et rent og klart Ja. Man spørger — det ærede Medlem var ogsaa inde derpaa —, om Vareudvekslingen ikke kan komme til at udfolde sig saaledes, som Landbrugsraadets foreslaar. Aa jo, Vareudvekslingen kan nemlig ikke komme i Stand uden Landbrugsraadets betydende Medvirkning; det ved det ærede Medlem meget vel, for det er Landbruget, der skaffer Eksportvarerne frem, naar vi har handelspolitiske Forhandlinger, enten det nu er mod Vest eller mod Syd, og saa vilde det vel være ret og rimeligt, om Landbruget ogsaa havde en Stemme med. Jeg gad nok vidst, om det ærede Medlem kan paavise en eneste handelspolitisk Aftale, hvor det ikke er Landbruget, der har skaffet Valutaen, skaffet Eksportmuligheder og derigennem Betingelser for den Import, som Industrien ofte har levet paa, i den Tid, der er fulgt efter den paagældende Handelsoverenskomsts Indgaaelse. Det kan ikke være Landbruget helt ligegyldigt, hvordan en saadan Handel bliver afsluttet, for Landbruget aftager som bekendt 60—65 pCt. af de Industriprodukter, vi frembringer her i Landet.

Det ærede Medlem sagde ogsaa, at Englandsoverenskomsten var til Fordel for Landbruget. Ja, det er jo det samme; efter Englandsoverenskomsten maa Landbruget betale en direkte Told paa 10 pCt. af hele det Kvantum Smør og Æg, som vi sender til England. Det var da naturligt, at Landbruget ogsaa var medbestemmende ved en saadan Overenskomsts Tilvejebringelse og fik sin Fordel deraf, men jeg tror, som sagt, at Landbruget som Regel faar fat i den korte Ende. Man taler om, at Venstre ikke kan gaa i den Tro, at de gamle